

[Weikop.]

bringe, vel at mærke hvis det skal være et værn, der kan holde. Vi kan naturligvis kun beklage, at den højtærede minister ikke ser sig i stand til at vise veje, der kan hæmme en import af varer, som åbenbart — jeg siger udtrykkelig åbenbart — sælges til priser, der ligger langt under, hvad de medgåede råvarer koster. Også her skal jeg blankt indrømme, at det er et meget svært spørgsmål, også fordi alle lande, og da formentlig også Danmark, gerne sælger overskudsproduktion til meget lave priser. Vi erkender også, at der må vises en vis varsomhed på visse områder, fordi vi står over for en periode, hvor usikkerheden er meget stor, men derfra og til at stå fuldstændig i stampe med at søge at tilrettelægge forholdene, således at man imødegår en øget konkurrence, er der unægtelig et ret stort spring. Det er derfor, vi ikke vil medvirke til lovforslagets gennemførelse, men vi ønsker at tilkendegive, at vi meget gerne vil ud af det dødvande, som end ikke retsforbundets ministre har vist mulighed for at føre os ud af.

Det ændringsforslag, som kommunisterne har stillet med hensyn til, at bemyndigelsen til boligministeren skal gå ud, forekommer mig, så vidt jeg kan se, i dette øjeblik at være ganske overflødig.

A. C. Normann: Den foregående ordfører, det ærede medlem hr. Weikop, funderede lidt over, hvad det radikale venstre ville have sagt, hvis vi havde stået over for en borgerlig regering, der kunne præstere et valutaoverskud som det, den nuværende regering har skaffet til veje. Jeg kan ikke bestemt sige, hvad vi ville have sagt til det. Måske ville vi have sagt omtrent det, vi dengang sagde til regeringen, at vi gav grønt lys for en liberalisering i den udstrækning, som regeringen ville tage ansvaret for. Den borgerlige regering, som det ærede medlem hr. Weikop kalder den daværende regering, benyttede sig ikke af dette grønne lys, som det radikale venstre lod skinne over deres gerning, men i øvrigt fik vi jo ikke chancen for at tale med en regering med et sådant valutaoverskud, for den pågældende regering undlod jo at tilvejebringe et sådant.

I øvrigt vil jeg gerne sige et par ord om

oppositionens stilling til det foreliggende lovforslag og de problemer, som det her drejer sig om. Efter den enighed, der var om de betydelige ændringer af loven sidste år, og efter de udtalelser, som oppositionens ordførere fremsatte ved første behandling, skulle man have troet, at der ikke ville være væsentlige hindringer for lovforslagets vedtagelse nu. Der er ikke under udvalgsarbejdet fremkommet nye oplysninger, der kan begrunde den ændring i oppositionens holdning, som den foreliggende betænkning er udtryk for.

Det ærede medlem hr. Anker Lau sagde, at på lovforslagets tekst var der egentlig intet at udsætte; det, det kom an på, var administrationen af loven, og det ærede medlem ønskede bevægelsen hen imod en større liberalisering fortsat. Dette er netop, hvad den højtærede handelsminister har ønsket at tilstræbe. En meget betydelig liberalisering har den højtærede minister allerede gennemført og derved vist, hvorledes hans retning er. Men nu kan pludselig det ærede medlem hr. Anker Lau åbenbart ikke længere modstå hensyn, som er selve sagen uvedkommende, og det ærede medlem har altså ladet sig påvirke til nu alligevel ikke at ville tiltræde lovforslaget.

Under debatten sidste år fandt det ærede medlem, at loven nu imødekom erhvervslivets ønsker, hvad der jo var en afgørende betragtning i disse overvejelser. Men hvad er det for en forandring i tilstanden, der nu skulle have bragt loven ud af takt med erhvervslivets ønsker? Erhvervslivets vilkår er, så vidt jeg ved, blevet lettet i den forløbne periode. Dernæst: det ærede medlems begrundelse for at gå med til loven sidste år var også den, at de europæiske markedsplaner endnu ikke var afklaret, og det var vel rigtigt, at her betød valutaloovens bestemmelser, at vi havde et byttemiddel at handle på. Også denne forudsætning for lovens opretholdelse i den af venstre godkendte skikkelse er stadig uforandret til stede. Hvorfor har det ærede medlem så forladt denne begrundelse i dag? Jeg tror næppe, at det ærede medlem hr. Anker Lau, der ellers i samarbejdet mellem partierne ofte har været på den forhandlingsvillige side, har ønsket den krappe svingning, som venstres vægning ved nu at stemme for lovførlængelsen er et udtryk for. Foran-